

ÎȚI POATE OFERI VIAȚA MAI MULT? POȚI SCHIMBA LUMEA?

contacts

CÂND VIAȚA CERE CURAJ

Găsește pace în
Dumnezeu

Decizii de zi cu zi

O viață bine trăită

În afara zonei noastre de confort

O lume nouă
de oportunități

NOTA EDITORULUI PUTEREA ALEGERII

Odată am auzit o poveste despre un bărbat care a trăit toată viața în aceeași casă. A avut tot timpul aceeași mâncare pentru micul dejun în timp ce citea ziarul. S-a îmbrăcat mereu cu aceleași haine în stil clasic și a avut aceeași rutină zilnică. De ce? „Viața este mai simplă în felul acesta”, spunea el. „Nu trebuie să iau atâtea decizii”.

Totuși, viața în ziua de azi, cu tehnologia modernă, se mișcă foarte rapid! Suntem atât de ocupați și avem de luat nenumărate decizii zilnice. Unele sunt mărunte, cum ar fi cele în legătură cu rutina zilnică, dar de obicei ne confruntăm și cu decizii mari. Iar ocazional trebuie să luăm decizii care pot fi cruciale pentru cursul vieții noastre.

Cum să luăm decizii bune este subiectul lunii iulie al revistei. Unul dintre darurile lui Dumnezeu pentru umanitate este puterea de a alege. Învățăm și progresăm pe măsură ce luăm decizii pe baza principiilor din Cuvântul Său. Să luăm deciziile bune poate fi o chestiune foarte serioasă, iar consecințele sunt de multe ori sursă de îngrijorare. Totuși, fiindcă noi îl urmăm pe Iisus avem un avantaj. Dacă îl punem pe Dumnezeu pe primul loc în viețile noastre și facem ce putem mai bine să urmăm

adevărul din Biblie, putem sta liniștiți în promisiunea că „toate lucrurile lucrează împreună spre binele celor ce iubesc pe Dumnezeu” (Romani 8:28).

Indecizia datorată temerii pentru un rezultat nedorit poate fi paralizantă. Să nu-ți fie frică. Fă-ți timp să-L cauți pe Dumnezeu pentru călăuzire și fii deschis la sfaturile altora în care ai încredere, dar apoi ia decizia ta și ai încredere că Dumnezeu va avea grijă de rezultate. Dacă vei face alegerea greșită, Dumnezeu te poate redirecționa și poate folosi cumva situația în bine. Tu ești în mâinile Sale.

Gândește-te la următoarea ilustrare. Când conduci o mașină și folosești o aplicație care te ghidează pe drum, tot ți se poate întâmpla să ratezi un viraj. Dar nu te panichezi, ci continui să ascuți instrucțiunile aplicației. Va face un calcul și îți va seta un traseu nou, dar care te va duce la aceeași destinație dorită. Cuvântul lui Dumnezeu este asemănător unei astfel de aplicații. Dacă ratezi un viraj sau o iei pe un drum greșit, Cuvântul Său și vocea Duhului lui Dumnezeu te vor ajuta să-ți stabilești un traseu nou ca să poți să-ți atingi țelul.

Fie ca Duhul Său cel Sfânt să te ajute în lupta deciziilor!

În afara zonei noastre de confort

MARIE FONTAINE

Cu toții avem o anumită zonă de confort, situațiile cu care ne simțim confortabil sau oamenii cu care am învățat să interacționăm ușor sau fără prea mult efort conștient. Limitele acelei zone sunt determinate de diferiți factori printre care experiențele noastre din trecut, temerile noastre, așteptările culturale sau ceea ce gândim că este acceptabil pentru alții și ceea ce considerăm că ar fi efort rezonabil din partea noastră, ceva ce nu ar fi prea stresant pentru noi.

Zona noastră de confort este plăcută și confortabilă. Problema este că, atunci când îi permitem să ne controleze deciziile, s-ar putea să nu mai avem prea mult loc pentru progres și devoltare personală. Ne poate bloca ocaziile de a experimenta tot ce are viața de oferit și dacă nu continuăm să progresăm și să ne extindem, riscăm să ajungem delăsători în inimă, minte și suflet.

Pericolul în cazul în care rămânem în zona noastră de confort atunci când Domnul încearcă să ne lărgască orizonturile este că ajungem, încet-încet, să ne mulțumim cu mai puțin decât să ne străduim să ne atingem potențialul maxim. Ne putem pierde abilitatea de a vedea cât de multe putem face, până acolo încât să nu mai facem pași de credință în direcțiile noi.

Este incomod să depășești barierele familiarului și sunt riscuri, căci nu știm cum vor evolua lucrurile. Însă satisfacția, împlinirea și entuziasmul încurajării oamenilor noi, ideilor noi și ocaziilor noi ne fac indivizi mai profunzi, cu scopuri care-i motivează. Nu ne vom atinge niciodată potențialul dacă nu suntem dispuși să ne extindem peste ceea ce credem că sunt limitele noastre.

Soțul meu, Peter, mi-a povestit odată despre un bărbat care a învățat din nou să meargă la un centru de reabilitare fizică. Bărbatul făcea pași mici și târâți însă terapeutul a hotărât că putea face mai mult. Bărbatul a protestat; îi era frică că era imposibil și că va cădea. Însă, cu câte un terapeut de fiecare parte ajutându-l să meargă mai repede și mai repede, și-a dat seama că o putea face. Poate că nu și-ar fi depășit niciodată zona de confort și nu ar fi progresat fără încurajarea și provocarea terapeutului.

Uneori și Domnul ne perturbă zona de confort și ne aduce provocări noi care să ne facă să trecem limitele situației noastre curente, pe care uneori le-am pus noi înșine asupra noastră. Dacă ne depășim limitele, deși la început pare neliniștitor, descoperim ocazii noi, relații noi și că avem un potențial de care nici nu știam.

VOIA LUI DUMNEZEU ȘI DECIZIILE BINECUVÂNTATE

Cu toții trebuie să luăm nenumărate decizii în viețile noastre, inclusiv din acelea care ne afectează viitorul, cum ar fi: unde să trăim, cu cine să ne căsătorim, ce carieră să urmărim și cum să ne dedicăm credinței noastre și să participăm la munca lui Dumnezeu. Fiecare moment de provocare, de test și de încercare poate fi un moment decisiv. Dar cum să luăm deciziile înțelepte care să ducă la cele mai bune rezultate în viețile noastre?

Unul dintre misterele planului lui Dumnezeu pentru umanitate este că, deoarece suntem ființe create după imaginea Sa, El ne-a dat măreața libertate a alegerii (Geneza 1:26-27). Aceasta include capacitatea de a lua decizii, dar și responsabilitatea rezultatelor acelor decizii. Parte din progresul nostru de creștini este să învățăm să discernem voia lui Dumnezeu și să luăm decizii binecuvântate prin relația noastră personală cu El, prin cunoașterea Cuvântului Său și din dragoste pentru El și pentru alții.

De-a lungul vieții, fiecare dintre noi se va confrunta continuu cu alegeri între bine și rău, între ce este corect și ce este greșit, între a sluji lui Dumnezeu sau propriilor interese. Astfel învățăm beneficiul iubirii de Dumnezeu, să ne modelăm viețile după Cuvântul Său, să-L slu-

jim și să-i mulțumim pentru dragostea și bună-tatea Lui. Noi, copiii recunoscători ai Tatălui ceresc, avem privilegiul de a crede în El, de a ne încrede în El și în Cuvântul Lui și să trăim binecuvântările Lui atunci când căutăm voia Lui și îi aducem slavă prin viețile noastre (Romani 10:9-10).

Acceptându-L pe Iisus ca Mântuitor și primind darul mântuirii este cea mai importantă decizie pe care o putem face în viața asta, fiindcă determină situația noastră pentru eternitate în ceea ce privește relația cu Dumnezeu și împărăția Sa. Odată ce ne dăm viața lui Hristos este începutul unei noi vieți, iar noi ne confruntăm cu nenumărate alte decizii zilnice.

Pentru creștini, să luăm decizii începe prin a învăța să distingem voia lui Dumnezeu, ceea ce Dumnezeu știe că este cea mai bună alegere pentru respectiva situație. Numai Dumnezeu știe ce urmează să se întâmple și numai El vede imaginea de ansamblu – trecutul, prezentul și viitorul. El a promis în Cuvântul Său să ne instruiască și să ne călăuzească: „Eu, zice Domnul, te voi învăța și-ți voi arăta calea pe care trebuie s-o urmezi, te voi sfătui și voi avea privirea îndreptată asupra ta” (Psalmul 32:8).

Să discerni voia lui Dumnezeu implică o re-

lație între noi și Dumnezeu. În cartea Isaia citim: „Veniți să discutăm, zice Domnul” (Isaia 1:18, traducere din engleză), indicând dorința lui Dumnezeu de a comunica cu noi. Un punct de pornire ca să aflăm voia lui Dumnezeu și să luăm decizii bune este să ne lăsăm viețile noastre în mâinile Lui. „Încrede-te în Domnul din toată inima ta și nu te bizui pe înțelepciunea ta! Recunoaște-L în toate căile tale și El îți va netezi cărările” (Proverbe 3:5-6). „Încredințează-ți soarta în mâna Domnului, încrede-te în El și El va lucra” (Psalmul 37:5).

Dacă ne străduim să umblăm în relație strânsă cu Domnul, în ascultare de învățăturile din Biblie și să căutăm cu adevărat voia Lui în viețile noastre, atunci putem avea încredere că Dumnezeu ne va călăuzi și va pune dorințele Lui în inimile noastre. Biblia ne învață: „Domnul să-ți fie desfătarea și El îți va da tot ce-ți dorește inima” (Psalmul 37:4). Dar punctul de pornire este să te închini lui Dumnezeu și să dorești voia Lui mai presus de toate. Trebuie să abordăm și noi procesul decizional asemenea lui Iisus atunci când s-a rugat Tatălui spunând:

„Facă-se nu voia Mea, ci a Ta” (Luca 22:42).

Biblia ne învață un principiu de bază pentru a discerne voia lui Dumnezeu în Romani 12:2: „Să nu vă potriviți chipului veacului acestuia, ci să vă prefaceți, prin înnoirea minții voastre, ca să puteți deosebi bine voia lui Dumnezeu: cea bună, plăcută și desăvârșită”. Ca să aflăm voia lui Dumnezeu și să luăm decizii binecuvântate trebuie să începem cu Cuvântul lui Dumnezeu, să căutăm să învățăm și să umblăm în căile Lui, în învățăturile din Cuvântul Lui. Psalmul 119:105 spune „Cuvântul Tău este o candelă pentru picioarele mele și o lumină pe cărarea mea”.

Dacă încercăm să luăm deciziile zilnice prin care să ne modelăm viața după învățăturile Bibliei, El promite să ne dea înțelepciunea să luăm decizii bune. „Dacă vreunui dintre voi îi lipsește înțelepciunea, s-o ceară de la Dumnezeu, care dă tuturor cu mână largă și fără măsurare și ea îi va fi dată” (Iacov 1:5). Uneori Dumnezeu ne vorbește printr-un anumit verset sau pasaj din Scriptură care pare că este scris tocmai pentru situația cu care ne confruntăm

noi. Uneori Dumnezeu vorbește inimii noastre ca un „susur blând” sau ca o șoaptă, călăuzindu-ne în voia și în adevărul Său. (Vezi 1 Regi 19:11-13).

Poți avea o convingere interioară că lucrul pentru care te rogi este voia lui Dumnezeu. Știi în inima ta că o anumită decizie sau acțiune este voia lui Dumnezeu și ceea ce ar trebui, sau nu ar trebui, să faci. Cuvântul Său spune: „Urechile tale vor auzi după tine glasul care va zice: «Iată drumul, mergeți pe el!» când veți voi să vă mai abateți la dreapta sau la stânga” (Isaia 30:21). Uneori Dumnezeu ne-ar putea vorbi printr-un vis sau printr-un verset biblic cu sfaturi specifice, pe care apoi să căutăm să le confirmăm.

Când căutăm voia lui Dumnezeu într-o decizie este înțelept să le cerem și altora sfatul. Proverbe 15:22 spune: „Planurile nu izbutesc, când lipsește o adunare care să chibzuiască, dar izbutesc când sunt mai mulți sfetnici”. Este important să cântărești sfatul altora și să cauți confirmare atunci când iei o decizie importantă, să te asiguri mai bine că acea decizie este cea bună.

Dacă ceva este voia lui Dumnezeu, de obicei El deschide ușa să facă posibil acel lucru. Ne putem întreba: „Care este direcția în care mă călăuzește Dumnezeu, sau în care îmi deschide calea?” Circumstanțele și oportunitățile nu sunt în mod necesar criteriul principal în luarea deciziilor bune, dar pot fi un indicator al direcției în care te călăuzește Domnul. Uneori Domnul ne călăuzește prin faptul că închide o ușă și deschide alta. S-ar putea ca Dumnezeu să orchestreze anumite situații prin care să ne călăuzească spre planul Său și spre ceea ce El știe că este cel mai bine pentru viețile noastre.

Un factor important în luarea deciziilor este să căutăm să decidem ceea ce împlinește scopurile lui Dumnezeu și îi aduce Lui slavă. Biblia spune: „Să faceți totul pentru slava lui Dumnezeu” (1 Corinteni 10:31). Cuvântul Său ne învață să luăm decizii care reflectă bunătatea Sa și care promovează dreptatea: „Ți s-a arătat, omule, ce este bine, și ce alta cere Domnul de la tine decât să faci dreptate, să iubești mila și să umbli smerit cu Dumnezeul tău?”

(Mica 6:8).

Odată ce ai decis ceva, să încredințezi acel lucru Domnului și să ai încredere că El va proceda după scopul Lui cel bun. Dacă ai făcut tot ce ți-a stat în putință să iei decizia cea bună cu rugăciune și sfat biblic, să ai încredere în Dumnezeu pentru rezultat (Evrei 11:6). Dacă pe parcurs se dovedește că decizia ta a fost greșită sau ai nevoie de o schimbare de direcție, recunoaște-ți greșeala și cere-i lui Dumnezeu să te călăuzească și să te redirecționeze.

Este liniștitor să știm că putem discerne voia cea bună, acceptabilă și perfectă a lui Dumnezeu (Romani 12:2). Căutând să mergem în voia Sa și să ne menținem în prezența Sa, suntem în locul cel mai sigur din lume. Chiar dacă este război în jurul nostru, sau suferim tragedii sau pierderi personale, sau ne confruntăm cu furtunile inevitabile ale vieții, vom fi întotdeauna în siguranță în brațele lui Dumnezeu și putem avea încredere că El ne va călăuzi și ne va proteja.

Dumnezeu să te binecuvânteze! – Iar El o va face pe măsură ce tu studiezi Biblia, cauți să iei decizii binecuvântate, umbli în voi Sa, îl urmezi și îl iubești cu toată inima ta, cu tot sufletul tău și cu toată mintea ta (Matei 22:37).

DECIZII

SALLY GARCÍA

DE ZI CU ZI

Am dat peste un citat bun de C.S. Lewis care spunea: „De fiecare dată când iei o decizie pornești partea din tine care se ocupă de alegeri în ceva diferit decât era înainte”. Ar putea fi adevărat și cu deciziile mărunte de zi cu zi?

Apoi continuă „Binele și răul se amplifică amândouă din interese combinate. De aceea deciziile pe care le luăm în fiecare zi au o importanță infinită. Cea mai neînsemnată acțiune de azi poate însemna un moment crucial care, peste câteva luni, te poate duce la victorii pe care nu ți le-ai imaginat niciodată. O indulgență trivială azi în pofță trupească sau mânie poate fi o pierdere, o decădere sau o cale greșită unde dușmanul poate lansa un atac altfel imposibil”. [„Mere Christianity” de C.S. Lewis]]

Am înțeles. Bunătatea aduce bunătațe. Crează un efect de undă. Am observat că, atunci când mă străduiesc puțin să arăt interes pentru alții, devine mai ușor, ca și cum mi-aș antrena un mușchi. Îmi era greu să intru în vorbă cu străinii, dar acum chiar îmi plac discuțiile prietenoase care, multe, se transformă în conversații profunde și duc la prietenii.

În schimb, de fiecare dată când sunt

nerăbdătoare cu soțul, deschid ușa ca dezbinarea și neîncrederea să intre în căsnicia mea. Câte căsnicii nu încep să se strice de la insulte și certuri lăsate să scape de sub control?

Când eram copil nu îmi păsa să spun câteva scorneli pe ici și acolo. „Nu am fost eu! Nu știu cine a spart asta”. Lucruri de genul aceasta. Însă în adolescență am ajuns să mint din obișnuință, fără clipire și cu încredere în poveștile mele prefabricate și fără scrupule. Mi-au luat ani de zile să mă scap de acel obicei fiindcă a devenit parte din firea mea.

Deci, poate nu contează ce haine aleg să port sau ce voi găti pentru cină, însă există decizii mărunte care, încet-încet îmi vor decide viitorul și chiar felul meu de a fi. Voi deveni mai preocupată de propria-mi persoană sau preocupată de Hristos?

Când voi îmbătrâni, voi avea liniște sufletească și mulțumire pentru o viață bine trăită? Poate că nu va fi o viață cu realizări spectaculoase și fapte mărețe, însă va fi o viață clădită pe multe decizii mărunte pe care le-am făcut arătând în primul rând iubire pentru Dumnezeu și slujindu-i pe alți oameni? Dacă da, voi fi fericită.

CÂND VIAȚA CERE CURAJ

LILIA POTTERS

„Opriți-vă și să știți că Eu sunt Dumnezeu”
(Psalmul 46:10)

Acest verset puternic din Biblie a fost o sursă de mângâiere și de putere pentru mine în momentele când am avut de luat decizii grele în viață. Poate fi intimidant să iei decizii care ar putea să-ți schimbe cursul vieții, mai ales când deznodământul rămâne nesigur. Totuși, când

mă gândesc la cursul vieții mele, văd cum acele momente decizive – unele impuse asupra mea – au lucrat până la urmă spre bine.

Lasă-mă să-ți împărtășesc din experiența mea.

Cu optsprezece ani în urmă, unul dintre copiii mei care trăia în altă țară a avut nevoie de ajutorul meu. Tocmai mă mutasem cu altul dintre copiii mei ca să-l ajut cu nepotul meu cel mai mic și, de asemenea, eram implicată în munca pe care o iubeam. Să las totul și să călătoresc în cealaltă parte de lume era un plan intimidant. Totuși, alegerea era clară când am aflat de circumstanțele legate de îngrijirea nepotului meu de șase luni.

Mi-am făcut bagajul și am călătorit peste ocean, așteptându-mă că voi sta puțin. Dar după trei luni m-am confruntat cu o decizie ce urma să îmi schimbe viața: Să cer viză permanentă și să rămân, sau să mă întorc „acasă” la celelalte responsabilități ale mele, la munca mea și la lucrurile mele? Îmi era dor de împrejurimile familiare, dar simțeam și o povară de netăgăduit că trebuia să rămân acolo unde era cel mai mult nevoie de mine.

În mod normal mă gândeam la toate argumentele pro și contra. Cele contra păreau complexe: să stau însemna să las în urmă munca mea, siguranța financiară și toate posesiunile mele pământești mai puțin ceea ce încăpea într-o valiză. Dar era și un pro de netăgăduit – privirea din ochii nepotului meu. Toate sacrificiile s-au pierdut în fundal în comparație cu alegerea de a fi cu el când avea cel mai mult nevoie de mine.

Deci, am stat.

Optsprezece ani mai târziu pot spune cu încredere că a fost decizia cea bună. Provocările au fost reale, dar au dus la progres personal și la oportunități noi pe care nici nu mi le imaginaam. Am găsit susținere – emoțională și financiară – din surse neașteptate, iar calea înaintea mea, deși neclară la început, a devenit tot mai luminoasă cu fiecare pas.

Nepoțelul, după cum s-a dovedit mai târziu, avea autism. Eu m-am ocupat full-time de el în primii ani și mai târziu part-time când au început să se implice și părinții lui. Cu cinci ani în urmă, chiar când mă gândeam să merg să-mi vizitez și ceilalți copii, viața mi-a prezentat o altă decizie crucială.

Același băiat, acum adolescent, avea din nou nevoie de grija mea full-time. În august 2020 mi-am rearanjat viața și casa încât să poată veni să locuiască cu mine. A fost un capitol nou, plin cu lecții și provocări, dar și cu bucurii și cu un scop în viață.

Azi acel adolescent se descurcă bine. A ter-

minat liceul și urmează o carieră în IT lucrând cu jumătate de normă. Progresul lui mă inspiră și pe mine zilnic și îmi reamintește cât de important este să spui „da” când ești chemat, chiar și atunci când viitorul este neclar.

În schimb, experiențele mele cu el m-au dus către noi oportunități. Am devenit Specialist certificat în resurse despre autism iar acum îmi împărtășesc cunoștințele și experiența cu alte familii, îngrijitori și educatori. Prin antrenament și susținere am învățat că, deși viața cu autism poate fi provocatoare, iubirea, răbdarea și înțelegerea pot descuia potențialul din fiecare copil.

Reflectând asupra deciziilor cruciale din viața mea, mi-am dat seama că indiferent de provocare, noi, creștinii „știm că toate lucrurile lucrează împreună spre binele celor ce iubesc pe Dumnezeu și anume spre binele celor ce sunt chemați după planul Său” (Romani 8:28). Când viața cere curaj, ne putem găsi liniștea în faptul că îl cunoaștem și avem încredere în Dumnezeu.

ÎNCEPE CU UN SALT

M-am aruncat cu capul înainte de multe ori în viața mea, mai ales în ultimii ani. M-am aruncat când m-am mutat în Nebraska (deși s-ar putea numi, mai degrabă, că am fost „târâtă împotriva voinței mele”). M-am aruncat în credință. M-am aruncat în scris. Iar mai recent m-am aruncat în oratorie. Iar la un moment dat, în aceste sărituri, m-am izbit de un zid – un zid de dezamăgiri, îndoieli, eșecuri, frustrări și teamă.

Să te arunci în necunoscut este înfricoșător. Dar eu cred că, în ciuda riscurilor și a fricii, este necesar. Deoarece dacă nu sari, nu vei ști niciodată ce s-ar fi putut întâmpla. Iar ceea ce s-ar fi putut întâmpla putea fi crucial.

Pentru mine, saltul a făcut diferența dintre necredință și credință. A făcut diferența dintre viața pasivă și viața trăită cu pasiune. A făcut diferența dintre existența confortabilă într-o cutie și prosperitatea în libertatea sălbatică.

Este adevărat că uneori, când sari, eșuezi; uneori te lovești tare de un zid și vântul te dărmă din picioare. Dar alteori vântul te face să zbori. Poate că nu îți dai seama pe moment, dar atunci când sari îți dai seama că te schimbă viața.

Totul începe cu saltul. – *Michelle DeRusha*, „Începe cu un salt”, *Lincoln Journal Star*, 15 mai 2015.

ARE DUMNEZEU VREUN PLAN?

Întrebare: Oare are într-adevăr Dumnezeu un plan pentru viața mea, așa cum tot aud? De multe ori viața mea pare ca o cursă cu mașinuțele de bușit – mă izbesc mereu de obstacole și sunt împins în toate direcțiile.

Răspuns: Dumnezeu are un plan pentru fiecare dintre noi și acest plan este creat după personalitatea, abilitățile și interesele noastre unice. Nu numai atât, dar El dorește să ne facă cunoscut acest plan și să muncească alături de noi ca să-l ducem la îndeplinire.

„Încrede-te în Domnul din toată inima ta și nu te bizui pe înțelepciunea ta! Recunoaște-L în toate căile tale și El îți va netezi cărările” (Proverbe 3:5-6). Asta nu înseamnă că totul va fi ușor sau că se va întâmpla așa cum ne dorim noi. De fapt, uneori ți se va părea că tot ce permite Dumnezeu să vină în viața ta este dificil. Ne cere Dumnezeu vreodată prea mult? Uneori așa s-ar părea.

Dumnezeu dorește ce este cel mai bine pentru noi, însă de multe ori drumul până acolo implică să trecem prin triumfuri, dar și prin încercări, prin bucurii, dar și prin dureri. Din punctul nostru de vedere o anumită situație sau eveniment n-ar părea să fie bun, însă Cuvântul lui Dumnezeu promite că „toate lucrurile lucrează împreună spre binele celor ce iubesc pe Dumnezeu și anume spre binele celor ce sunt chemați după planul Său” (Romani 8:28). El vede mai departe decât noi, iar planu-

rile Sale sunt mai bune și mai complete decât ale noastre (Vezi Isaia 55:8-9.)

Pe vremea profetului Ieremia, israeliții au fost înfrânți militar și au fost împrăștiți în exil. Probabil că se întrebau despre ce s-a întâmplat cu planul promis de Dumnezeu pentru ei ca popor. Dumnezeu le-a explicat că vor rămâne 70 de ani în exil ca pedeapsă că s-au îndepărtat de El. Nu putea fi o veste bună pentru ei, dar El i-a asigurat că va continua să lucreze în beneficiul lor. „Căci Eu știu gândurile pe care le am cu privire la voi, zice Domnul, gânduri de pace și nu de nenorocire, ca să vă dau un viitor și o nădejde” (Ieremia 29:11).

Deci, dacă te afli într-o situație în care te simți pierdut și te întrebi ce s-a ales de planul lui Dumnezeu pentru tine, nu dispera. Pe măsură ce-L urmărești pe Dumnezeu prin ascultare, planul Lui se va împlini.

Dacă am ști, dac-am vedea,
Noi ne dorim,
Dar Dumnezeu pune-o perdea
Ca să nu știm.

Noi nu vedem ce va urma,
De aceea strâns de El vom sta,
Iar El ne duce până la final
De ne-om încrede și vom asculta.

– Norman J. Clayton

CEL MAI BUN PLAN DE JOC

ROSANE CORDOBA

De-abia împlinisem 13 ani și viața mea se destrăma. Părinții mei se despărțiseră, iar sora mea mai mare se căsătorise și se mutase. O prietenă bună murise într-un accident de mașină și, în plus, mă lovise pubertatea. Am devenit rebelă, nu doar acasă, ci și la școală cu profesorii. Singura persoană de care îmi era frică era directoarea școlii, o femeie înaltă și elegantă care nu răbda „prosteala”.

Profesorii s-au săturat până la urmă de mine și am fost trimisă să vorbesc cu doamna director. Am intrat tremurând în biroul ei dar, spre surprinderea mea, ea m-a primit zâmbitoare și mi-a spus că voi avea câteva sesiuni cu consiliera școlii.

Consiliera era o doamnă drăguță și bine pregătită, care, după ce a auzit care erau plângerile mele, m-a întrebat dacă îmi place sportul.

„Da”, i-am răspuns eu. Pe atunci jucam în echipa clubului de cartier. Eram campionii Campionatului de volei adolescenți din Rio de Janeiro.

Ea a continuat: „Dacă dorești să joci și să câștigi atunci joci după regulile tale sau după regulile jocului?”

„După regulile jocului, altfel aș fi descalificată și aș pierde șansa să joc”, i-am spus eu.

„Tot așa este și cu jocul vieții. Dacă vrei să joci bine și să câștigi, trebuie să joci după reguli”, mi-a explicat ea.

Dintr-o dată am înțeles. Ceea ce învățasem de la sport, despre jocul în echipă, despre susținerea celorlalți chiar și atunci când greșesc, să urmesc instrucțiunile antrenorului sau să mă lansez să prind o minge aparent pierdută și să înscriu puncte neașteptate, se

pot aplica și în viață. La scurt timp am ajuns din nou fericită, eleva bună care eram înainte. Ce influență puternică poate avea un adult căruia îi pasă de un adolescent!

Cora Carolina, o cunoscută scriitoare braziliană, a spus: „Chiar și când toate par să se dărâme, depinde de mine dacă aleg să plâng sau să râd, să merg sau să stau, să renunț sau să continui să lupt, deoarece am descoperit că în incertitudinea vieții, cel mai important lucru este să decizi”.

Viețile noastre se construiesc pe decizii. Dumnezeu a creat o lume minunată pentru noi în care să trăim și de care să ne bucurăm, dar trebuie să-L punem pe El și voia Lui pe primul loc; și, precum orice joc, cere antrenament. Uneori trebuie să ne punem deoparte propriile planuri și să urmăm pur și simplu călăuzirea Sa, chiar și atunci când nu înțelegem. Lucrul acesta necesită credință și încredere că El are cel mai bun plan de joc pentru fiecare dintre noi.

Găsește înțelepciune în Cuvântul lui Dumnezeu

Suntem la restaurant și fiica mea se întoarce către mine și îmi spune: „Mamă, ce să mănânc?” Fiindcă sunt o mamă cu experiență îi răspund „Nu știi!” Fiica mea este o adolescentă capabilă, care știe să citească, să conducă și să muncească, deci nu are nevoie de mine să iau o astfel de decizie pentru ea.

Cred că uneori încercăm și noi să luăm astfel de decizii în viață precum a făcut fiica mea. Când avem de ales noi spunem: „Doamne, spune-mi ce să fac!” ca și cum Dumnezeu ar cântări toate micile noastre decizii. Dar Dumnezeu ar putea răspunde ceva de genul: „Nu, ți-am dat deja limite și ai acces la informațiile de care ai nevoie pentru a lua această decizie”. Asemănător cu un părinte bun, Dumnezeu dorește să ne asumăm răspunderea deciziilor noastre, să acționăm conform credinței noastre, să învățăm, să progresăm, să încercăm, să eșuăm, să ne întindem și să ne dezvoltăm pe cât ne stă în putere.

Poate părea în contradictoriu cu promisiunea lui Dumnezeu de a ne călăuzi pașii (Proverbe 3:6) sau că ne va da ce ne dorește inima (Psalmul 37:4). Dar cred că este asemănător cu felul în care mi-am învățat copiii să mănânce sănătos. Pe când erau mici i-am hrănit cu multă mâncare sănătoasă și am evitat mâncarea

procesată. Apoi, încetul cu încetul i-am lăsat să încerce o varietate de mâncăruri și de gusturi. I-am pus să lucreze în bucătărie, să vină cu mine la cumpărături și să facă parte de la A la Z din procesul de hrănire a celor din casa noastră. Acum că sunt adolescenți și tineri adulți sunt capabili în bucătărie și la cumpărături de mâncare, iar eu nu mă mai implic atât de mult în deciziile despre mâncare.

Este asemănător cu felul în care Dumnezeu ne-a dat Cuvântul Său. Ne-a arătat inima Lui, putem vedea ce iubește și ce urăște, și astfel putem să ne dezvoltăm înțelegerea asupra voinței Sale. Înseamnă că luăm fiecare decizie cu claritate? Nu. Înseamnă că atâta timp cât nu ieșim din limitele Cuvântului lui Dumnezeu avem libertatea să învățăm, să încercăm, să reîncercăm și să progresăm.

Iacov 1:5 spune: „Dacă vreunui dintre voi îi lipsește înțelepciunea, s-o ceară de la Dumnezeu, care dă tuturor cu mână largă și fără mustrare, și ea îi va fi dată”. Primul loc în care să cauți înțelepciune este în Biblie. Voia și înțelepciunea lui Dumnezeu nu vor veni, de obicei, la noi prin revelație miraculoasă, ci prin călăuzirea pe care El ne-a dat-o deja în Cuvântul Său.

Urgent, important sau de prisos?

VICTORIA OLIVETTA

În fiecare zi văd știri despre evenimente descurajatoare, iar uneori primesc informații contradictorii despre lucruri care mă afectează în viața de zi cu zi, financiar sau legat de planurile pentru viitor.

În mijlocul acestor nesiguranțe eu am de ales. Eu aleg să stau conectată la ceea ce este important, decât să mă preocupe știrile care par „urgente”. Aleg să îmi modelez viața după principiile din Biblie, ca să fiu un reprezentant al luminii lui Dumnezeu și al speranței Sale pentru lumea din jurul meu.

Aleg ca dezvoltarea mea personală și spirituală să fie sursa mea de speranță și de armonie și felul în care eu stau conectată la identitatea mea, la scopolul meu și la viziunea mea.

Să mă îngrijorez în legătură cu ceea ce se întâmplă în lume mi-ar răpi energia și timpul pentru gândirea proactivă, pentru ceea ce contează cu adevărat pentru mine – activitățile mele, productivitatea mea, starea mea de bine, sănătatea, familia, colegii și relația mea cu Domnul.

Ca să minimalizez efectele neplăcute ale informațiilor pe care le oferă mass-media, eu aleg știri care sunt în legătură cu interesele mele și cu profesia mea și le ignor pe celelalte. Și m-am înscris în grupuri online unde știrile sunt categorisite după interesele mele și profesia mea. Acestea sunt surse de încredere care fac munca

greă de a sorta ceea ce este important pentru mine de ceea ce este de prisos.

Nu las să treacă o zi fără să citesc Biblia sau un autor creștin, iar în weekend ascult mentori creștini pe canalele de YouTube. Mă bucur, de asemenea, în mod regulat de comicii mei preferați. Umorul este medicament pentru suflet.

În momentele de incertitudine îmi reamintesc că nu se va cere nimic de la mine mai mult decât pot suporta, iar împreună cu provocările voi avea la dispoziție și abilitățile de care aș avea nevoie ca să le depășesc. Indiferent cât de intense ar părea circumstanțele, mâine va fi o altă zi, un început nou în care cele vechi vor fi trecut și toate lucrurile vor fi noi.

„Nu v-a ajuns nicio ispită care să nu fi fost potrivită cu puterea omenească. Și Dumnezeu, care este credincios, nu va îngădui să fiți ispitiți peste puterile voastre; ci, împreună cu ispita, a pregătit și mijlocul să ieșiți din ea, ca s-o puteți răbda” (1 Corinteni 10:13).

„Și [Iisus] mi-a zis: «Harul Meu îți este de ajuns; căci puterea Mea în slăbiciune este făcută desăvârșită»” (2 Corinteni 12:9).

Am descoperit că simplitatea poate duce la înțelepciune, fiindcă simplitatea are legătură cu smerenia. Declarându-mi nevoile și lipsurile față de Tatăl meu ceresc este cheia care îmi poate aduce răspunsurile și poate deschide ușile care înainte erau închise.

LORI LYNCH

CUM ARATĂ VOIA LUI DUMNEZEU?

Ce studii să urmez? Cum să trăiesc și ce slujbă să îmi iau? Să mă căsătoresc cu acea persoană, să am copii, să urmez cursuri suplimentare sau să mă mut într-un oraș nou sau într-o nouă țară? Iată câteva întrebări obișnuite pe care oamenii și le pun și pentru care caută călăuzirea lui Dumnezeu când încearcă să afle voia Sa. Știu, fiindcă și eu i-am pus lui Dumnezeu câteva din astfel de întrebări și altele mai specifice. Totuși, când încerci să determini care este cea mai bună cale pentru viața ta, este de multe ori ușor să ratezi pădurea din cauza copacilor.

Dumnezeu nu este preocupat de ce casă cumpărăm, la ce firmă lucrăm, sau ce studiem la facultate, cât de alte aspecte importante din voia Sa. Asta nu înseamnă că nu ne va răspunde la întrebări și nu ne va călăuzi în acele lucruri; din contră, Iisus spune că Tatăl nostru care se îngrijește de vrăbiuțe (Matei 10:29-31) ne călăuzește cu siguranță și pe noi atunci când ne facem timp să-i cerem ajutorul și când ascultăm de călăuzirea Sa. Însă, datorită faptului că Dumnezeu este etern, El vede cel mai bine imaginea de ansamblu pentru viețile noastre, care este, de fapt, foarte simplă:

„Voia Tatălui Meu este ca oricine vede pe

Fiul și crede în El să aibă viața veșnică; și Eu îl voi învia în ziua de apoi” (Ioan 6:40).

Voia supremă a lui Dumnezeu pentru fiecare om este să trăiească pentru totdeauna împreună cu El. Însă trebuie ca noi înșine să facem să fie posibil acest lucru crezând că Iisus este Fiul lui Dumnezeu care a înviat din morți (Romani 10:9).

„Ți s-a arătat, omule, ce este bine, și ce alta cere Domnul de la tine decât să faci dreptate, să iubești mila și să umbli smerit cu Dumnezeu-ul tău?” (Mica 6:8)

Acest verset se potrivește cu afirmația lui Iisus din Matei 22 că toate poruncile sunt, în esență, să îl iubim pe Dumnezeu și pe ceilalți oameni (Matei 22:37-40). Pavel le-a rezumat în Galateni 5 când a spus: „Căci toată Legea se cuprinde într-o singură poruncă: «Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși»” (Galateni 5:14). Mai simplu spus, dragostea este standardul după care să ne luăm toate deciziile. Nu contează ce facultate faci atâta timp cât îți folosești cunoștințele ca să-i ajuți pe alții. Unde locuiești nu este la fel de important ca felul în care trăiești. Câți bani câștigi nu este la fel de

Biblia ne spune: „Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică” (Ioan 3:16). Dacă nu ai încă o relație personală cu Iisus, îl poți invita în viața ta rugându-te această rugăciune simplă:

Dragă Iisus, cred că Tu ești Fiul lui Dumnezeu și că ai murit pe cruce pentru mine ca eu, prin sacrificiul Tău, să pot trăi pentru totdeauna cu Tine în Rai. Te rog să mă ierți pentru păcatele mele. Te rog să mă umpli cu Duhul Tău cel Sfânt și să mă ajuți să trăiesc în așa fel încât să Te glorific pe Tine. Te rog să mă călăuzești și să mă ajuți să Te urmez. Mă rog în numele Tău. Amin.

important ca felul în care îi cheltuiești.

Acești parametri de bază fac viața mai ușoară. Nu trebuie să ne îngrijorăm că nu atingem voia supremă a lui Dumnezeu dacă nu ne-am luat un anumit grad, sau nu ne-am mutat într-un anumit oraș, sau nu ne-am căsătorit cu o anumită persoană. Nu înseamnă neapărat că ratezi planul lui Dumnezeu pentru viața ta dacă ai o slujbă cu salariul minim, dacă ești încă singur, nu ai copii sau nu ai studiat să te faci preot. Pe de altă parte, este mai ușor să tot schimbi slujbele sau locuințele decât să îi iubești pe colegul sau vecinul ciudat, să împarți din banii tăi muncii din greu cu cei săraci, sau să sacrifici o slujbă bună, studiile sau ocazia unei locuințe bune ca să ai grijă de un părinte bătrân. Avem nevoie cu disperare de ajutorul lui Dumnezeu ca să împlinim voia Lui pentru viețile noastre. Din fericire, El este foarte dispus să ne ajute.

„Recunoaște-L în toate căile tale și El îți va netezi cărările” (Proverbe 3:6).

„Eu – zice Domnul – te voi învăța și-ți voi

arăta calea pe care trebuie s-o urmezi, te voi sfătui și voi avea privirea îndreptată asupra ta” (Psalmul 32:8).

„Dacă vreunui dintre voi îi lipsește înțelepciunea, s-o ceară de la Dumnezeu, care dă tuturor cu mână largă și fără mustrare și ea îi va fi dată” (Iacov 1:5).

Mai mult, răsplățile pe termen lung că ai urmat voia lui Dumnezeu merită sacrificiile:

„Eu socotesc că suferințele din vremea de acum nu sunt vrednice să fie puse alături cu slava viitoare, care are să fie descoperită față de noi” (Romani 8:18).

„Pe cel ce va birui îl voi face un stâlp în Templul Dumnezeului Meu și nu va mai ieși afară din el. Voi scrie pe el Numele Dumnezeului Meu și numele cetății Dumnezeului Meu, Noul Ierusalim, care are să se coboare din cer de la Dumnezeul Meu, și Numele Meu cel nou” (Apocalipsa 3:12).

DE LA IISUS CU DRAGOSTE

LA RĂSCRUCE DE DRUMURI

Când ești la o răscruce de drumuri în viața ta și nu știi în ce direcție să o apuci, amintește-ți că Mie îmi face plăcere să te călăuzesc și să aduc lucruri bune în viața ta (Matei 7:11). Dacă Mă cauți cu toată inima, Mă vei găsi, pe Mine și voia Mea pentru tine, și felul cum să procedezi va deveni mai clar pentru tine (Ieremia 29:13).

Înțelepciunea lumii îți spune să te străduiești prin propriile puteri și să-ți urmezi propriile dorințe ca să afli ce este cel mai bine pentru tine. Însă adevărata înțelepciune o găsești dacă îți pui mâna în mâna Mea și Mă lași pe Mine să te conduc pe drumul pe care ar trebui să

mergi, decât să te chinui să îți găsești propriul drum, sau să te împiedici pe căi greșite și să fie necesar să faci cale întoarsă.

Promisiunea Mea este: dacă ceri, vei primi, dacă cauți, vei găsi și dacă bați, ușa ți se va deschide (Matei 7:7). Deci, în momentele de decizie vino la Mine, caută voia Mea în acel aspect și ai încredere că Eu voi fi cu tine și te voi călăuzi pe căile cele bune (Psalmul 23:3). Calea dreptății – a tuturor celor care Mă iubesc și caută să umble în căile Mele – este precum lumina răsăritului, care luminează tot mai puternic până când se face complet ziua (Proverbe 4:18).